

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

3 päivänä heinäkuuta 2003 *

Asiassa C-156/01,

jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

R. P. Van der Duin

vastaan

Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA

ja

Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA

vastaan

T. W. Van Wegberg-Van Brederode

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), 21 artiklan, 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 28 artiklan ja 31 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. La Pergola (esittelevä tuomari), P. Jann ja S. von Bahr.

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Van der Duin, edustajanaan asianajaja F. T. I. Oey,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehenään H. G. Sevenster,

— Saksan hallitus, asiamiehinään W.-D. Plessing ja M. Lumma,

- Espanjan hallitus, asiamiehenään N. Díaz Abad,

- Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja C. Bergeot-Nunes,

- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään R. Magrill, jota avustaa barrister C. Lewis,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. Michard ja H. M. H. Speyart,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Van der Duinin, edustajanaan F. T. I. Oey, Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA:n, asiamiehenään E. G. J. Broekhuizen, Alankomaiden hallituksen, asiamiehenään C. Wissels, Espanjan hallituksen, edustajanaan N. Díaz Abad, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, edustajanaan C. Lewis, ja komission, edustajanaan H. M. H. Speyart, 26.9.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 24.10.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Centrale Raad van Beroep on esittänyt 21.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.4.2001, EY 234 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6; jäljempänä asetus N:o 1408/71), 21 artiklan, 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 28 artiklan ja 31 artiklan tulkinnasta.

- 2 Kysymyksen on esitetty kahdessa kansallisessa oikeudenkäynnissä, joista toisessa kantajana on Ranskassa asuva Alankomaiden kansalainen Van der Duin ja vastaajana Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA (sairausvakuutuskaassa; jäljempänä ANOZ Zorgverzekeringen) ja toisessa kantajana ANOZ Zorgverzekeringen ja vastaajana Espanjassa asuva Alankomaiden kansalainen Van Wegberg-Van Brederode, ja joissa on kyse siitä, että ANOZ Zorgverzekeringen on kieltäytynyt vastaamasta kuluista, joita asianomaisille oli aiheutunut Alankomaissa suoritetuista hoitotoimenpiteistä.

Asiaa koskevat yhteisön oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan o—q alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa

— —

o) ’toimivaltaisella laitoksella’ tarkoitetaan:

i) laitosta, jossa se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu hakiessaan etuutta;

tai

ii) laitosta, josta sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus tai olisi oikeus etuuksiin, jos hän tai hänen perheenjäsenensä asuisivat sen jäsenvaltion alueella, jossa laitos sijaitsee;

tai

— —

p) 'asuinpaikan laitoksella' ja 'oleskelupaikan laitoksella' tarkoitetaan vastaavasti laitosta, joka on toimivaltainen antamaan etuudet paikassa, jossa se, jonka etua asia koskee, asuu, ja laitosta, joka on toimivaltainen antamaan etuudet paikassa, jossa se, jonka etua asia koskee, oleskelee, tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, tai jos tällaista laitosta ei ole, laitosta, jonka kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen nimeää;

q) 'toimivaltaisella valtiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka alueella toimivaltainen laitos sijaitsee."

- 4 Asetuksen N:o 1408/71 III osaston 1 luvun 2 jaksossa "Palkatut työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat sekä heidän perheenjäsenensä" olevassa 19 artiklassa "Asuminen muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa — Yleisiä sääntöjä" säädetään seuraavaa:

"1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka asuu muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella ja joka täyttää toimivaltaisen

valtion lainsäädännössä asetetut edellytykset etuuksien saamiseksi ottaen tarpeen mukaan huomioon 18 artiklan säännökset, saa asuinvaltiossaan:

- a) toimivaltaisen laitoksen puolesta luontoisetuudet asuinpaikan laitoksesta tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hänet olisi vakuutettu siinä; ja

— —

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti perheenjäseniin, jotka asuvat muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen valtion alueella, sikäli kuin heillä ei ole oikeutta tällaisiin etuuksiin sen valtion lainsäädännön mukaan, jonka alueella he asuvat.

— — ”

- 5 Samassa osastossa olevassa 21 artiklassa, jonka otsikkona on ”Toimivaltaisessa valtiossa oleskelu tai asuinpaikan muuttaminen sinne”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka oleskelee toimivaltaisen valtion alueella, saa etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti ikään kuin hän asuisi siellä, vaikka hän on jo saanut etuuksia samasta sairaus- tai äitiystapauksesta ennen oleskeluaan.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan vastaavasti 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perheenjäseniin.

— — ”

- 6 Asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan, jonka otsikkona on ”Oleskelu toimivaltaisen valtion ulkopuolella — Paluu tai asuinpaikan muuttaminen toiseen jäsenvaltioon sairauden tai äitiyden aikana — Tarve mennä toiseen jäsenvaltioon taroituksena saada asianmukaista hoitoa”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka täyttää toimivaltaisen valtion lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi etuuksiin, ottaen tarpeen mukaan huomioon 18 artiklan säännökset, ja:

- a) jonka tila tekee välttämättömäksi välittömät etuudet toisen jäsenvaltion alueella oleskelun aikana [tai]

— —

- c) jolle toimivaltainen laitos on antanut luvan mennä toisen jäsenvaltion alueelle saamaan siellä hänen tilansa kannalta aiheellista hoitoa,

on oikeus:

- i) toimivaltaisen laitoksen puolesta annettaviin luontoisetuuksiin oleskelu- tai asuinpaikan laitoksesta, sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ikään kuin hänet olisi vakuutettu siinä; sen kauden pituus, jonka aikana etuuksia annetaan, määrätään kuitenkin toimivaltaisen valtion lainsäädännön mukaisesti;

— —

2. — —

Edellä 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vaadittua lupaa ei voida evätä, jos kysymyksessä oleva hoito kuuluu sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjen etuuksien joukkoon, jonka alueella se, jonka etua asia koskee, asuu, ja jos hänelle ei ole voitu antaa tällaista hoitoa siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi jäsenvaltiossa, jossa hän asuu, ottaen huomioon hänen senhetkinen terveydentilansa ja todennäköinen taudinkulku.”

- 7 Asetuksen N:o 1408/71 III osaston 1 luvun 5 jaksossa, jonka otsikkona on ”Eläkeläiset ja heidän perheenjäsenensä”, olevassa 28 artiklassa, jonka otsikkona

on ”Yhden tai useamman valtion lainsäädännön mukaan maksettavat eläkkeet tapauksissa, joissa ei ole oikeutta etuuksiin asuinmaassa”, säädetään seuraavaa:

”1. Eläkeläinen, jolla on oikeus eläkkeeseen yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai eläkkeeseen kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ja jolla ei ole oikeutta etuuksiin sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän asuu, saa siitä huolimatta sellaiset etuudet itselleen ja perheenjäsenilleen sikäli kuin hänellä olisi, ottaen tarvittaessa huomioon 18 artiklan säännökset ja liitteen VI määräykset, ollut oikeus niihin sen jäsenvaltion tai ainakin yhden eläkkeiden suhteen toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jos hän asui sellaisen valtion alueella. Etuudet annetaan seuraavien edellytysten mukaan:

- a) luontoisetuudet annetaan 2 kohdassa tarkoitetun laitoksen puolesta asuinvaltion laitoksesta, niin kuin kysymyksessä oleva henkilö olisi eläkeläinen sen valtion lainsäädännön mukaan, jonka alueella hän asuu, ja hänellä olisi oikeus sellaisiin etuuksiin;

— —

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luontoisetuuksien kustannuksista vastaa laitos, joka määrätään seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) jos eläkeläisellä on oikeus mainittuihin etuuksiin yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, kustannuksista vastaa tämän valtion toimivaltainen laitos,

— — .”

- 8 Samassa jaksossa olevassa 31 artiklassa, jonka otsikkona on ”Eläkeläisen tai perheenjäsenten oleskelu muussa kuin siinä valtiossa, jossa he asuvat”, säädetään seuraavaa:

”Eläkeläinen, jolla on oikeus eläkkeeseen tai eläkkeisiin yhden valtion lainsäädännön mukaan tai eläkkeisiin kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ja jolla on oikeus etuuksiin yhden tällaisen valtion lainsäädännön mukaan, saa yhdessä perheenjäsentensä kanssa oleskellessaan muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa he asuvat:

- a) luontoisetuudet oleskelupaikan laitoksesta sen soveltaman lainsäädännön määräysten mukaisesti eläkeläisen asuinpaikan laitoksen kustannuksella;

— — .”

- 9 Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72, sellaisena kuin se on asetuksella N:o 2001/83 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna (jäljempänä asetus N:o 574/72), 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Saadakse luontoisetuuksia asetuksen [N:o 1408/71] 28 artiklan 1 kohdan — — mukaan asuinvaltionsa alueella eläkeläisen ja hänen perheenjäsenensä on rekisteröidyttävä asuinpaikan laitokse[en] toimittamalla todistus, josta ilmenee, että hänellä on oikeus sanottuihin etuuksiin itselleen ja perheenjäsenilleen sen

lainsäädännön mukaan tai jonkin sellaisen lainsäädännön mukaan, jonka mukaan eläke maksetaan.

2. Tämän todistuksen antaa eläkeläisen pyynnöstä laitos tai yksi laitoksista, jotka vastaavat eläkkeen maksamisesta, tai tarvittaessa laitos, jolla on toimivalta määrätä oikeudesta luontoisuuksiin, niin pian kuin eläkeläinen täyttää tällaisia etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi asetetut edellytykset. — — ”

10 Asetuksen N:o 574/72 93 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen [N:o 1408/71] 19 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan palkatuille työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille ja heidän perheenjäsenilleen, jotka asuvat saman jäsenvaltion alueella, annettujen luontoisuuksien todellinen määrä ja [saman] asetuksen 21 artiklan 2 kohdan, 22 artiklan, 25 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan, 26 artiklan, 29 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan mukaan annetut luontoisuuudet korvataan toimivaltaisesta laitoksesta laitokselle, joka suoritti sanotut etuudet, siten kuin tämän laitoksen tileistä ilmenee.

— —

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen etuuksien todellinen määrä ei käy ilmi sen laitoksen tileistä, joka ne on antanut, eikä sopimusta ole tehty 6 kohdan mukaan, korvattava määrä määritetään kertasuoritusperusteisesti laskemalla se kaikesta asianmukaisesta tiedosta, jota on saatu käytettävissä olevista lähteistä. Hallintotoimikunta määrää perusteet, joita käytetään kertasuoritusten laskemisessa, ja vahvistaa niiden määrät.”

11 Asetuksen N:o 574/72 95 artiklan 1—3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen [N:o 1408/71] 28 artiklan 1 kohdan — — mukaan annettujen luontoisuuksien määrä korvataan toimivaltaisesta laitoksesta sanotut etuudet antaneille laitoksille kertasuoritusperusteisesti ja sen määrä on niin lähellä kuin mahdollista todellisia syntyneitä kustannuksia.

2. Kertasuoritus määrätään kertomalla keskimääräinen vuosittainen kustannus eläkeläistä kohden keskimääräisellä vuosittaisella huomioon otettavien eläkeläisten lukumäärällä ja vähentämällä tulokseksi saatua määrää 20 prosentilla.

3. Välttämättömät tekijät sanotun kertasuorituksen laskemiseksi määrätään seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) keskimääräinen vuosittainen kustannus eläkeläistä kohden saadaan jokaista jäsenvaltiota varten, kun kaikille eläkeläisille, joiden eläkkeet maksetaan tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ja heidän perheenjäsenilleen, kaikkien tämän valtion laitosten huomioon otettavien sosiaaliturvajärjestelmien mukaan antamien luontoisuuksien vuosittainen kustannus jaetaan eläkeläisten keskimääräisellä vuosittaisella lukumäärällä;

— — .”

- 12 Asetusten N:o 1408/71 ja N:o 574/72 soveltamisessa tarvittavien lomakkeiden malleista (E 001, E 103—127) 7.10.1993 tehdyssä Euroopan yhteisöjen siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätöksessä N:o 153 (94/604/EY) (EYVL 1994, L 244, s. 22) todetaan, että E 121 -lomake on todistus, jota edellytetään eläkkeensaajan ja hänen perheenjäsentensä rekisteröitymiseltä heidän asuinpaikkansa laitokseen asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan ja asetuksen N:o 574/72 29 artiklan säännösten mukaisesti. Tässä päätöksessä todetaan lisäksi, että asetuksen N:o 1408/71 31 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa edellytetty todistus on E 111 -lomake, kun taas asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa on käytettävä E 112 -lomaketta.

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

- 13 Van der Duin muutti vuonna 1989 Alankomaista Ranskaan asettuakseen sinne pysyvästi.
- 14 Van der Duin on 80—100 prosenttisesti työkyvytön, minkä perusteella hän on saanut vuoden 1990 elokuusta alkaen työkyvyttömyysetuuksia Algemene Arbeidsongeschiktheidswetin (työkyvyttömyyttä koskeva laki) ja Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekeringenin (työkyvyttömyysvakuutusta koskeva laki) nojalla toimivaltaiselta laitokselta Alankomaissa.
- 15 Asetuttuaan asumaan pysyvästi Ranskaan Van der Duin rekisteröityi paikalliseen caisse primaire d'assurance maladiehin (jäljempänä ranskalainen sairausvakuutuskassa) E 121 -lomakkeella, minkä perusteella häneen sovellettiin asetuksen N:o 1408/71 28 artiklassa tarkoitettua luontoisuuksien myöntämistä koskevaa järjestelmää.

- 16 Vuoden 1993 marraskuussa Van der Duin loukkasi pahasti käsivartensa, minkä johdosta häntä hoidettiin Ranskassa noin vuoden ajan.
- 17 Hänet otettiin 31.1.1995—29.3.1995 väliseksi ajaksi Rotterdamin (Alankomaat) Academisch Ziekenhuisiin (yliopistollinen sairaala) hänellä oikeassa kädessä olevan post-traumaattisen dystrofian hoitamiseksi.
- 18 Sen jälkeen kun Van der Duin oli palannut pysyvästi Alankomaihin, ranskalainen sairausvakuutuskassa poisti hänet rekisteristään 18.8.1995.
- 19 Rotterdamin Academisch Ziekenhuis oli pyytänyt ANOZ Zorgverzekeringeniä vastaamaan Van der Duinille annetusta hoidosta aiheutuneista kustannuksista, mistä tämä oli kieltäytynyt 24.11.1995. Hylkäävän päätöksensä tueksi ANOZ Zorgverzekeringen esitti, että kyseessä olevat hoitotoimenpiteet eivät täyttäneet asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a ja i alakohdassa asetettuja edellytyksiä, koska siitä huolimatta, että Van der Duinille oli annettu E 111 -lomake 15.2.1995, hänen terveydentilansa ei edellyttänyt tässä säännöksessä tarkoitettua välitöntä hoitoa. Asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettut edellytykset eivät myöskään täyttäneet, koska ranskalainen sairausvakuutuskassa oli 29.8.1995 kieltäytynyt antamasta E 112 -lomaketta, jota ANOZ Zorgverzekeringen oli pyytänyt takautuvasti 5.8.1995.
- 20 Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch (Alankomaat) hylkäsi Van Der Duinin valituksen ANOZ Zorgverzekeringenin päätöksestä 2.12.1998 antamallaan tuomiolla. Van der Duin haki muutosta tähän tuomioon Centrale Raad van Beroepissa.

- 21 Van Wegberg-Van Brederode puolestaan lähti Alankomaista maaliskuussa 1995 ja muutti puolisonsa kanssa asumaan Espanjaan. Hänen puolisonsa saa eläkettä Algemene Ouderdomswetin (vanhuusvakuutusta koskeva laki) perusteella toimivaltaisilta laitoksilta Alankomaissa.
- 22 Muutettuaan pysyvästi Espanjaan Van Wegberg-Van Brederodet rekisteröityivät Servei Català de la Salutiin (jäljempänä espanjalainen sairausvakuutuskassa) E 121 -lomakkeella, minkä perusteella heihin sovellettiin asetuksen N:o 1408/71 28 artiklassa tarkoitettua luontoisetuuksien myöntämistä koskevaa järjestelmää.
- 23 Espanjalainen gynekologi, jonka vastaanotolla Van Wegberg-Van Brederode oli käynyt, totesi, että hänelle olisi suoritettava kohdunpoisto, minkä jälkeen Van Wegberg-Van Brederode matkusti Alankomaihin entisen gynekologinsa leikatavaksi. Leikkaus suoritettiin 19.4.1996.
- 24 ANOZ Zorgverzekeringen hylkäsi 25.4.1997 alankomaisen sairaalan vaatimuksen saada maksu Van Wegberg-Van Brederodelle suoritettujen leikkauksen kustannuksista vedoten syihin, jotka ovat pääasiallisesti samat kuin Van der Duinin tapauksessa. Siitä huolimatta, että espanjalainen sairausvakuutuskassa oli antanut Van Wegberg-Van Brederodelle E 111 -lomakkeen ennen kuin hän oli lähtenyt Alankomaihin, kyseessä oleva leikkaus ei ANOZ Zorgverzekeringenin mukaan täytä asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a ja i alakohdassa asetettuja edellytyksiä. Asetuksen 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan edellytykset eivät myöskään sen mukaan täyttyneet kyseessä olevassa tapauksessa, muun muassa sen vuoksi, että espanjalainen sairausvakuutuskassa oli myöhemmin kieltäytynyt antamasta E 112 -lomaketta, jota oli pyydetty takautuvasti leikkauksen jälkeen.
- 25 Van Wegberg-Van Brederode valitti tästä päätöksestä Arrondissementsrechtbank te Utrechtiin (Alankomaat). Tämä tuomioistuin hyväksyi valituksen 28.7.1999

antamallaan tuomiolla sillä perusteella, että espanjalaista sairausvakuutuskassaa ei ollut pidettävä toimivaltaisena laitoksena myöntämään asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua lupaa ja että tämän asetuksen 28 ja 31 artiklasta yhdessä seuraa, että toimivaltaisen alankomaalaisen laitoksen olisi pitänyt vastata asiassa kyseessä olleesta hoidosta aiheutuneista kustannuksista.

- 26 ANOZ Zorgverzekeringen haki muutosta tähän tuomioon Centrale Raad van Beroepissa.
- 27 Ennakkoratkaisupyynnössään Centrale Raad van Beroep myöntää toistaiseksi, että Van der Duinin ja Van Wegberg-Van Brederoden terveydentila ei edellyttänyt asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla välitöntä hoitoa ja että nämä henkilöt olivat tulleet Alankomaihin saadakseen asioissa kyseessä olevat hoidot.
- 28 Centrale Raad van Beroep toteaa tässä yhteydessä vielä, että asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu etuuksista vastaaminen edellyttää ennakkoluvan saamista. Se toteaa lisäksi, että vaikka säännöksessä mainitaankin vain työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, sitä sovelletaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan myös eläkkeensaajiin (ks. asia 182/78, Pierik, tuomio 31.5.1979, Kok. 1978, s. 1977, Kok. Ep. IV, s. 487).
- 29 Centrale Raad van Beroep ei kuitenkaan ole varma siitä, voidaanko tätä säännöstä soveltaa sellaiseen eläkkeensaajaan tai hänen perheenjäseniinsä, jotka saavat asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan mukaisesti luontoisetuuksia asuinpaikkansa laitokselta sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen lukuun, joka vastaa eläkkeen maksamisesta, silloin kun asianomaiset henkilöt haluavat mennä hoidettavaksi tähän jäsenvaltioon.

- 30 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa tähän liittyen muun muassa, että asetuksen N:o 1408/71 21 artiklassa tarkoitetaan juuri niitä työntekijöitä, jotka asuvat jossakin muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa mutta oleskelevat jonkin aikaa siellä, mikä saattaisi merkitä sitä, että asetuksen 22 artikla koskisi ainoastaan oikeutta toimivaltaisen jäsenvaltion alueen ulkopuolella suoritettaviin etuuksiin. Tämän kansallisen tuomioistuimen mukaan Alankomaiden kuningaskunnan on kyseessä olevissa tapauksissa katsottava olleen toimivaltainen jäsenvaltio muun muassa asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan o—q alakohdan sanamuodon ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella (asia 117/77, Pierik, tuomio 16.3.1978, Kok. 1978, s. 825 ja asia 69/79, Jordens-Vosters, tuomio 10.1.1980, Kok. 1980, s. 75).
- 31 Ellei muuta, tämä oikeuskäytäntö osoittaa Centrale Raad van Beroepin mukaan kuitenkin, että asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa sovellettaessa toimivaltaisen jäsenvaltion laitos — eli tässä tapauksessa Alankomaiden laitos — on se laitos, joka pitäisi katsoa toimivaltaiseksi myöntämään ennakkolupa, jota tässä säännöksessä tarkoitetaan.
- 32 Siltä varalta, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että tätä säännöstä ei voida soveltaa Van der Duinin ja Van Wegberg-Van Brederoden asemassa oleviin sosiaalivakuutettuihin, Centrale Raad van Beroep kysyy vielä sitä, onko heidän tapauksissaan sovellettava ainoastaan asetuksen N:o 1408/71 31 artiklaa, vai onko analogisesti sovellettava tämän asetuksen 21 artiklan säännöksiä, vaikka niissä mainitaankin vain työntekijät.
- 33 Näistä syistä Centrale Raad van Beroep päätti 21.3.2001 lykätä asian ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Koskeeko asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohta myös sellaista eläkkeensaajaa (tai hänen perheenjäsentään), jolla on asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan nojalla oikeus saada etuuksia asuinpaikan laitok-

selta — esillä olevissa tapauksissa ranskalaiselta tai espanjalaiselta sairausvakuutuslaitokselta — asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen toimivaltaisen laitoksen — esillä olevassa tapauksessa alankomaalaisen sairausvakuutuslaitoksen — lukuun siinä tapauksessa, että eläkkeensaaja (tai hänen perheenjäsenensä) menee toimivaltaiseen jäsenvaltioon — Alankomaihin — saadakseen siellä hoitoa?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, minkä laitoksen on annettava asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu lupa?

- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, sovelletaanko sellaisen eläkkeensaajan (tai hänen perheenjäsenensä) oikeuteen saada luontois-etuuksia, jolla on asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan nojalla oikeus saada etuuksia asuinpaikan laitokselta — esillä olevissa tapauksissa ranskalaiselta tai espanjalaiselta sairausvakuutuslaitokselta — asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen toimivaltaisen laitoksen — nyt esillä olevissa tapauksissa alankomaalaisen sairausvakuutuslaitoksen — lukuun, asetuksen N:o 1408/71 21 artiklaa vai kyseisen asetuksen 31 artiklaa silloin, kun henkilö oleskelee toimivaltaisen valtion alueella?”

Ensimmäinen kysymys

- 34 Ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen ensimmäinen kysymys koskee sitä, onko asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan eläkkeensaajaan ja hänen perheenjäseniinsä, jotka asuvat muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa

jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tällä perusteella, sen jälkeen kun he ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää, silloin kun nämä sosiaalivakuutetut haluavat mennä eläkkeen maksamisesta vastaavaan jäsenvaltioon saadakseen siellä hoitoa.

- 35 Kaikki yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksia esittäneet jäsenvaltioiden hallitukset ja komissio katsovat, että tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi.
- 36 Tällä tavoin uudelleen muotoiltuna tähän kysymykseen on vastattava toteamalla ensin, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säännellään sellaisten eläkkeensaajien ja heidän perheenjäseniensä oikeutta luontoisetteuksiin, jotka asuvat jäsenvaltiossa ja pyytävät toimivaltaiselta laitokselta lupaa mennä toisen jäsenvaltion alueelle saadakseen siellä terveydentilansa edellyttämää hoitoa, kun taas tämän asetuksen 31 artiklassa säännellään — lukuun ottamatta asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a alakohtaa — tämän saman sosiaalivakuutettujen ryhmän oikeutta luontoisetteuksiin silloin kun etuudet ovat tarpeen heidän oleskellessaan muussa jäsenvaltiossa kuin asuinvaltiossaan (ks. em. asia Pierik, 31.5.1979, tuomion 6 ja 7 kohta ja asia C-326/00, IKA, tuomio 25.2.2003, 26, 34 ja 39 kohta (Kok. 2003, I-1703).
- 37 Komissio esittää tässä yhteydessä, että pääasian oikeudenkäynnin asiakirjaineiston perusteella ei Van der Duinin tapauksessa voida varmuudella todeta, oliko hän suunnitellut matkansa Alankomaihin hoitoa saadakseen.
- 38 On kuitenkin muistettava, että EY 234 artiklassa tarkoitettussa menettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, oikeusriidan tosiseikaston arvioiminen kuuluu yksinomaan

kansallisen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. muun muassa asia 36/79, Denkvit Futtermittel, tuomio 15.11.1979, Kok. 1979, s. 3439, 12 kohta ja asia C-235/95, Dumon ja Froment, tuomio 16.7.1998, Kok. 1998, s. I-4531, 25 kohta ja em. asia IKA, tuomion 27 kohta). Kuten tämän tuomion 27 kohdassa on todettu, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on todennut toistaiseksi hyväksyvänsä, että Van der Duin ja Van Wegberg-Van Brederode olivat menneet Alankomaihin saadakseen siellä pääasioissa kyseessä olevia hoitoja, mikä selittääkin sen, minkä vuoksi tämä kansallinen tuomioistuin oli katsonut tarpeelliseksi kysyä yhteisöjen tuomioistuimelta, sovelletaanko tällaisissa tapauksissa mahdollisesti asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa.

- 39 On painotettava myös sitä, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 1408/71 28 artikla on valintasääntö, jonka avulla voidaan ratkaista, mikä laitos vastaa säännöksessä tarkoitettujen etuuksien suorittamisesta ja mitä lainsäädäntöä on sovellettava sellaisten eläkkeensaajien osalta, jotka asuvat jossakin muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa (em. asia Jordens-Vosters, tuomion 12 kohta).
- 40 Sen jälkeen kun eläkkeensaaja tai hänen perheenjäsenensä ovat liittyneet asetuksen N:o 1408/71 28 artiklalla perustettuun järjestelmään kirjoittautumalla asetuksen N:o 574/72 29 artiklan mukaisesti asuinpaikkansa laitokseen, eläkkeensaajalla itsellään ja hänen perheenjäsenillään on 28 artiklan sanamuodon mukaisesti oikeus luontoisuuksiin, jotka on suoritettava asianomaiselle niin kuin hän saisi eläkettä tai elinkorkoa sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jonka alueella hän asuu, ja hänellä olisi oikeus luontoisuuksiin tämän lainsäädännön nojalla.
- 41 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että vaikka tällaisessa tapauksessa eläkkeen maksamisesta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan säätää sosiaalietuuksien täydennyksestä kyseisten sosiaalivakuutettujen hyväksi, kyseessä on ainoastaan jäsenvaltiolla olevasta mahdollisuudesta eikä tällainen täydennys ole sosiaalivakuutettujen kannalta asetukseen N:o 1408/71 perustuva oikeus (ks. em. asia Jordens-Vosters, tuomion 11—13 kohta).

- 42 Tästä seuraa muun muassa, etteivät sellaiset eläkkeensaajat tai heidän perheenjäsenensä, jotka kuuluvat asetuksen N:o 1408/71 28 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään, voi saada tämän asetuksen nojalla lisäoikeutta, jonka perusteella he voisivat analogisesti asetuksen 21 artiklassa tarkoitettujen sellaisten työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien tavoin, jotka asuvat jossakin muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, saada luontoisetuuksia silloin kun he oleskelevat eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan niin kuin he asuisivat siellä pysyvästi.
- 43 Tässä yhteydessä on vielä todettava, kuten suurin osa asiassa huomautuksia esittäneistä hallituksista ja komissio ovat todenneet, että tällainen analoginen soveltaminen olisi ristiriidassa niiden soveltamissääntöjen kanssa, jotka yhteisön lainsäätäjä on vahvistanut siitä, millä tavoin eläkkeen maksamisesta vastaavan jäsenvaltion on vastattava etuuksista, jotka asuinpaikan laitos on suorittanut sen lukuun asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan säännösten mukaisesti.
- 44 Kuten asetuksen N:o 574/72 95 artiklassa säädetään, 28 artiklan mukaan eläkkeen maksamisesta vastaavan jäsenvaltion toimivaltainen laitos korvaa lähtökohtaisesti annettujen luontoisetuuksien määrän etuudet antaneelle asuinpaikan laitokselle kiinteänä kertasuorituksena, jonka tarkoituksena on kattaa kaikki asianomaisille annettavat luontoisetuudet ja jonka määrä lasketaan asuinpaikan jäsenvaltion toimivaltaan kuuluvan eläkkeensaajan aiheuttamien hoitokustannusten vuosittaisen keskiarvon mukaan, jolloin kertasuoritus sisältää myös muussa kuin asuinpaikan jäsenvaltiossa annetusta hoidosta aiheutuneet kustannukset.
- 45 Näin ollen se, että sosiaalivakuutettu, johon sovelletaan asetuksen N:o 1408/71 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää, voisi halutessaan mennä eläkkeen mak-

samisesta vastaavaan jäsenvaltioon saadakseen siellä tämän jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta sen lainsäädännön mukaiset etuudet, merkitsisi sitä, että tämä jäsenvaltio vastaisi toiseen kertaan hoitokustannuksista, jotka se on jo rahoittanut asuinpaikan jäsenvaltiolle tekemällään kertasuorituksella.

- 46 Muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa asuvien työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien osalta on todettava päinvastoin, että se, että toimivaltaisen jäsenvaltion laitos suoraan vastaa asetuksen N:o 1408/71 21 artiklan mukaisesti asianomaiselle tämän oleskelun aikana suoritetuista etuuksista, ei johda siihen, että tämä viimeksi mainittu jäsenvaltio joutuisi rahoittamaan etuudet kahteen kertaan. Tällaisten työntekijöiden osalta se, että toimivaltainen jäsenvaltio vastaa suoraan luontoisuuksista, jotka asuinpaikan jäsenvaltion laitos on suorittanut heille asetuksen N:o 1408/71 19 artiklan nojalla, ei tapahdu vuosittaisen kertasuorituksen muodossa vaan siten, että suoritettujen etuuksien todellinen määrä korvataan sen suuruisena kuin se on viimeksi mainitun laitoksen tileissä, kuten asetuksen N:o 574/72 93 artiklassa säädetään.

- 47 Edellä esitetystä seuraa, että sen jälkeen kun eläkkeensaajat ja heidän perheenjäsenensä ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, he saavat asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan ja asetuksen N:o 574/72 29 artiklan säännösten mukaisesti itselleen ja perheenjäsenilleen oikeuden luontoisuuksiin asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta niin kuin he olisivat eläkkeensaajia tämän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ja heillä olisi tämän perusteella oikeus kyseisiin luontoisuuksiin. Tästä seuraa, että tämän juridisen fiktion ja siitä seuraavan rinnastuksen vuoksi kyseinen laitos on näiden sosiaalivakuutettujen osalta toimivaltainen laitos ja asuinpaikan jäsenvaltio on toimivaltainen jäsenvaltio näitä etuuksia myönnettäessä, tämän kuitenkin estämättä tämän tuomion 41 kohdassa esitettyä.

- 48 Mikään ei näin ollen estä sitä, että muiden eläkkeensaajien ja heidän perheenjäsentensä tavoin, jotka ovat asuinpaikkansa jäsenvaltion lainsäädännön alaisia, niihin sosiaalivakuutettuihin, joihin sovelletaan näin asetuksen N:o 1408/71 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää, sovelletaan tämän asetuksen 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa.
- 49 Nämä sosiaalivakuutetut täyttävät, kuten tässä viimeksi mainitussa säännöksessä edellytetään, toimivaltaisen jäsenvaltion, eli asuinpaikkansa jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset oikeuden saamiseksi etuuksiin. Tästä seuraa, että heidän siirtymiseensä toiseen jäsenvaltioon luontoisuuksien saamiseksi, jotka tässä säännöksessä taataan, sovelletaan säännöksen määräyksiä silloinkin kun henkilö on siirtynyt eläkkeen tai elinkoron maksamisesta vastaavaan jäsenvaltioon.
- 50 Lisäksi tässä yhteydessä on muistettava, että EY:n perustamissopimuksen yleisten tavoitteiden valossa asetuksen N:o 1408/71 22 artiklaa on pidettävä yhtenä niistä toimenpiteistä, joilla pyritään mahdollistamaan se, että työntekijä, joka on jäsenvaltion kansalainen, voi saada tässä säännöksessä vahvistetuin edellytyksin luontoisuuksia muissa jäsenvaltioissa siitä riippumatta missä kansallisessa laitoksessa hänet on vakuutettu tai missä hän asuu (ks. analogisesti 22 artiklan aikaisemman version osalta em. asia Pierik, tuomio 16.3.1978, tuomion 14 kohta).
- 51 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan myös eläkkeensaajaan ja hänen perheenjäseniinsä, jotka asuvat muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tällä perusteella, sen jälkeen kun he ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää, silloin kun nämä sosiaalivakuutetut haluavat mennä eläkkeen maksamisesta vastaavaan jäsenvaltioon saadakseen siellä hoitoa.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 52 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen toinen kysymys koskee sitä, mikä laitos on toimivaltainen myöntämään asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettun ennakkoluvan, silloin kun lupahakemus koskee eläkkeensaajaa tai hänen perheenjäseniään, jotka asuvat jossakin muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tällä perusteella, sen jälkeen kun he ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää.
- 53 Kuten muun muassa tämän tuomion 47 kohdassa todetaan, sen jälkeen kun eläkkeensaaja ja hänen perheenjäsenensä ovat rekisteröityneet sen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaiseen laitokseen, hän saa asetuksen N:o 1408/71 28 artiklan ja asetuksen N:o 574/72 29 artiklan säännösten mukaisesti itselleen ja perheenjäsenilleen oikeuden luontoisuuksiin asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta niin kuin hän olisi eläkkeensaaja tämän jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ja hänellä olisi tämän perusteella oikeus kyseisiin luontoisuuksiin, jolloin tämän juridisen fiktion ja siitä seuraavan rinnastuksen vuoksi näiden sosiaalivakuutettujen osalta kyseinen laitos on toimivaltainen laitos ja asuinpaikan jäsenvaltio on toimivaltainen jäsenvaltio näitä etuuksia myönnettäessä.
- 54 Tästä seuraa, että kuten kaikki huomautuksia esittäneet hallitukset ja komissio ovat todenneet, laitos, joka on toimivaltainen antamaan tarvittaessa näille sosiaalivakuutetuille luvan mennä toiseen jäsenvaltioon, se jäsenvaltio mukaan lukien, joka vastaa eläkkeen maksamisesta, saadakseen siellä luontoisuuksia 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa säädetyin edellytyksin, on asianomaisten asuinpaikan laitos.

- 55 Kuten tietyt edellä mainituista hallituksista ja komissio ovat huomauttaneet, tätä kantaa on pidettävä perusteluna myöskin siksi, että asuinpaikan laitoksen on lähtökohtaisesti vastattava suoritettujen luontoisuuksien kustannuksista asetuksen N:o 1408/71 36 artiklan ja asetuksen N:o 574/72 93 artiklan säännösten mukaisesti, ja että tällä laitoksella on parhaat mahdollisuudet konkreettisesti selvittää, täyttyvätkö luvan myöntämisedellytykset, kuten ne asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset, joiden perusteella luvan myöntäminen on pakollista.
- 56 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että asianomaisten asuinpaikan laitos on asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitetun ennakkoluvan myöntämiseen toimivaltainen laitos, silloin kun lupahakemus koskee eläkkeensaajaa tai hänen perheenjäseniään, jotka asuvat jossakin muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tällä perusteella, sen jälkeen kun he ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää.

Kolmas kysymys

- 57 Koska ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on esittänyt kolmannen kysymyksensä ainoastaan siltä varalta, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata, koska vastaus on myöntävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 58 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Alankomaiden, Saksan, Espanjan, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Centrale Raad van Beroepin (Alankomaat) 21.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjä-

seniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83, 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdalla on tulkittava siten, että sitä sovelletaan myös eläkkeensaajaan ja hänen perheenjäseniinsä, jotka asuvat muussa kuin eläkkeen maksamisesta vastaavassa jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tällä perusteella, sen jälkeen kun he ovat rekisteröityneet asuinpaikkansa laitokseen, asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua järjestelmää, silloin kun nämä sosiaalivakuutetut haluavat mennä eläkkeen maksamisesta vastaavaan jäsenvaltioon saadakseen siellä hoitoa.

- 2) Asianomaisten asuinpaikan laitos on asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitetun ennakkoluvan myöntämiseen toimivaltainen laitos, silloin kun lupahakemus koskee tällaisessa tilanteessa olevia sosiaalivakuutettuja.

Wathelet

Timmermans

La Pergola

Jann

von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä heinäkuuta 2003.

R. Grass

M. Wathelet

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja